

præsentation, kunne have en langt mere indgaaende og langt naturligere Forstand paa, samt det rette Blik for, hvorledes de Sager itaa, end en Kontorchef eller en Juld-mægtig i Ministeriet. Jeg kan derfor ikke se, at der i mindste Maade vilde være noget Samfundsfarligt i, eller at der vilde opstaa noget Anarki, eller at de konservative Interesser vilde blive berørte, af, om man virkelig lod Byraadet have den Sag i sin Haand. Det er vistnok helt undtagelsesvis, at Ministeriet nægter saadanne Dispensationer, naar Andragende derom anbefales af de to Autoriteter, som have dermed at gjøre, og det Naturlige vil være, at man samtidig med, at man gaar bort fra dette Omsvøbsdepartement med Hensyn til Anvendelse af Tagpap, ogsaa naaer saa vidt, at det tillades Byraadet at have en Mening om Dispensationer med Hensyn til ubebygget Areal, saa at det ikke skal være nødvendigt at gaa til Ministeriet med et Andragende om en som oftest ganske ubetydelig Sag.

O. Christensen: Jeg kan ikke sige Andet overfor det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (E. Sørensen), der nu fatte sig, end at det er nogle af de vigtigste Forhold mellem Naboer, at der ikke bliver bygget paa en overfor en af dem uforsvarlig Maade. Det er ikke alene i Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, at dette spiller en vigtig Rolle, men det er ligesaa vigtigt paa Landet. Jeg skal fremdrage et Tilfælde fra Landet for at godtgjøre, at det spiller en ligesaa vigtig Rolle der. Det viser sig jo ikke nu, da der er sat Straf derfor, men det har vist sig tidligere, da Kommunalbestyrelsen paa Landet havde en almindelig Bemyndigelse til at give Dispensation, saaledes at, naar det blev anbefalet af Kommunalbestyrelsen, kunde en Mand faae Lov til at underbygge sin Nabo paa 45 Alen. Det er tidligere sket mod den anden Mands Villie paa Grund af den Vægt, der blev lagt paa Kommunalbestyrelsens Anbefaling. Et saadant Tilfælde fandt Sted for en Del Aar siden i min Valgkreds, og det førte til, at den anden Mand kom til at betale større Brandkontingent. Det er at begunstige en Mand paa en anden Mands Bekostning. Kan det ske paa Landet, vil det ske i langt større Omfang i Kjøbstæderne. Som bekendt have vi her i Danmark ingen Autoritet, der skal træde i Stranten for en Mands Ret, som han har erhvervet paa Grund af Servituter. En Nabo kan gaa hen og fortædige ham, og Forholdet er saaledes, at ingen Autoritet kan værgø Opretholdelsen af saadanne Servituter. Det gaar derfor ikke an at over-

lade til Kommunalbestyrelserne, altsaa den lavere Autoritets Afgjørelse, at bestemme Forholdet mellem bebygget og ubebygget Areal. Jeg staar vist lige saa meget paa den kommunale Selvstyrelses Side som det ærede Medlem; men det gaar ikke altid an; for de enkelte Naboers og Gjenboers Skyld maa der selvfølgelig være en vis Enhed over hele Danmark. Der maa ikke i en Gade tilfældig ske det i Nar og i en anden Gade noget Andet det næste Aar, der maa være en vis Symmetri og derfor en Centralisation. Hvad dette Lovforslag angaar, er jeg fuldstændig enig i, at det Omsvøbsdepartement, at disse Dispensationer med Hensyn til Tagpap, som spille en saa lille Rolle, skulle ind til Ministeriet og have yderligere Betræftigelse, ophæves. Hvad angaar § 2, tror jeg, at det ikke er alene i det Tilfælde, der omhandles deri, at der bør gjøres noget fra Autoriteternes Side, thi ligesaa vel som det er rigtigt, at der skal være et Indstud mellem Bjælkerne, og at der over Bjælkerne lægges Brædder, saa at en Mand ikke er nødt til at falde fra Kvisten ned i Kælderen, mener jeg, at det kan være rigtigt, at der fra Administrationens Side gjøres Noget udenfor Bygningen. Der har vi det Tilfælde, at saa snart man kommer op til 1ste Sal, tager man dem Stilladsbrædderne, og saa flytter man dem fra 1ste til 2den, fra 2den til 3die og fra 3die til 4de Sal; kunde ikke Noget tale for, at der udenpaa Bygningen fra Autoriteternes Side blev lagt et Vaand, saaledes at ikke Folk skulle være udsatte for at falde fra øverste Gefims ned paa Stenbroen; hvad dette lille Lovforslag angaar, saa tror jeg, vi rolig kunne lade det gaa sin Gang; det er et Fremfærdt af den Slags, som vil gjøre Nytte ved mange Leiligheder.

A. Sørensen: Hvad § 1 angaar, saa ere vist Alle enige om, at det er en heldig Foranstaltning. Der er derimod i § 2, 1ste Stykke, Noget, jeg ikke ret forstaaer. Denne Paragraf indledes saaledes: „Ethvert Bygningsarbejde skal udføres paa forsvarlig Maade“; ja, det er saa naturligt. Dernæst staar der, „at Stilladser, Afstivninger og Vignende skulle have tilstrækkelig Styrke samt anbringes og benyttes af duelige og paalidelige Folk“; det er ganske udmærkede Bestemmelser; men jeg synes ikke, at de have Blads i en Lov, i alt Fald ikke naar de fremsættes i den store Almindelighed, som her; hvad vil det sige: et Arbejde skal udføres paa forsvarlig Maade? Hvad vil det sige, at Stilladser og Afstivere skulle have tilstrækkelig Styrke? Ja, have de ikke tilstrækkelig